

Sygn. akt V KZ 42/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 14 września 2016 r.,
w sprawie **J. D.**,
ukaranego z art. 97 k.w.,
zażalenia ukaranego,
na zarządzenie upoważnionego Sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego
w [...].,
z dnia 22 lipca 2016 r., sygn. akt II AKo (...),
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 22 lipca 2016 r., sygn. akt II AKo (...),
Sędzia II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia wniosku
ukaranego J. D. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w S. o
sygn. akt V W (...), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w S.
z dnia 6 czerwca 2016 r., sygn. akt IV Ka (...). W uzasadnieniu zarządzenia
wskazano, że skazany, pomimo wezwania do usunięcia braków formalnych pisma
poprzez sporządzenie wniosku o wznowienie postępowania przez obrońcę lub
pełnomocnika oraz dołączenie dowodu uiszczenia opłaty w kwocie 100 zł, nie
zastosował się do wezwania.

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł ukarany J. D., który poza ogólnym stwierdzeniem, że nie zgadza się z odmową przyjęcia wniosku, przedstawił okoliczności wskazujące na nieprawidłowość wydanych w sprawie wyroków.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie ukaranego J. D. nie jest zasadne i na uwzględnienie nie zasługuje.

Zarządzeniem z dnia 13 lipca 2016 roku wezwano J. D. do uzupełnienia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania, poprzez sporządzenie i podpisanie tego wniosku przez obrońcę albo pełnomocnika oraz dołączenie dowodu uiszczenia opłaty w kwocie 100 zł, w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Powyższe braki w wyznaczonym terminie nie zostały przez ukaranego uzupełnione. W odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braków J. D. oświadczył, że nie potrzebuje pełnomocnika ani obrońcy, a uiszczenie opłaty w kwocie 100 zł uzależnia od wyrażenia zgody, aby „w swojej sprawie bronił się sam” (k. 17).

W tych warunkach upoważniony Sędzia II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) słusznie uznał, że brak jest podstaw do przyjęcia wniosku J. D. o wznowienie postępowania. Zgodnie bowiem z przepisem art. 545 § 2 k.p.k., stosowanym odpowiednio w postępowaniu wykroczeniowym (art. 113 § 1 k.p.s.w.), wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. W postępowaniu w sprawach o wykroczenia, tak jak w postępowaniu karnym, wniosek o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego nie może być sporządzony samodzielnie przez zainteresowanego; kodeks wymaga, aby sporządził go podmiot fachowy, a więc adwokat lub radca prawny (zob. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2014 r., III KZ 1/14, LEX nr 1425016).

Ponadto warunkiem skutecznego złożenia wniosku o wznowienie postępowania jest dołączenie dowodu uiszczenia opłaty sądowej (art. 113 § 2 k.p.s.w.), której wysokość określona została w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 118, poz. 1269).

Skoro zaś J. D. nie zastosował się do wezwania o uzupełnienie ww. braków, to zarządzenie wydane przez upoważnionego Sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) jest konsekwencją braku jego reakcji na powyższe wymogi prawne. Konstatacji tej nie są w stanie zmienić także wywody J. D. zawarte we wniesionym środku odwoławczym, w którym nie przedstawia on żadnych argumentów mogących wpłynąć na ocenę trafności zaskarżonego zarządzenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.